

[Brixtofte]

skæftigelsen og så lille virkning for vores valutaforbrug. I stedet burde alle midler sættes på vores industri og vores landbrug – og dermed i varig beskæftigelse, som kunne give samfundet den valutagevinst, som vi virkelig har brug for.

Med hensyn til de penge, der skal anvendes på dette område, har vi under arbejdet fået oplyst, at når vi efter en længere periode er færdige med energisyn i alle bygninger, vil der i alt være brugt 1½ mia kr. til energikonsulenter. Det er et ganske voldsomt beløb og efter venstres opfattelse helt uacceptabelt. Vi kan i venstre ikke forstå, at man ikke drager nytte af den viden, man har i mange danske håndværksvirksomheder. Man kunne sagtens bruge den viden til at investere på fornuftig vis uden at oprette et egentligt sæt af energikonsulenter, som i alt altså skal modtage 1½ mia kr. i indkomster. Det er der ikke megen mening i hverken for samfundet eller for erhvervslivet i almindelighed.

Vi er i venstre naturligvis tilfredse med de små indrømmelser, der er gjort undervejs, herunder at man slår fast, at sommerhuse og ejerlejligheder ikke omfattes af det obligatoriske varmesyn fra 1. januar 1985. Men det er jo stadig væk slem for alle de andre – og det er jo flertallet i befolkningen – der skal have et obligatorisk varmesyn. Her har ministeren lovet, at han vil være villig til at undersøge, om man ikke kunne finde alternativer til det obligatoriske varmesyn for en række bygninger og boliger, hvor man umiddelbart kan se, at energiforbruget er lavt. For det er jo meningsløst, at det også er tvungent med et varmesyn i en bolig, som har en så lav varmeudgift, at enhver bare ved at se på regningerne kan konstatere, at det er et udmærket isoleret hus. Vi er naturligvis tilfredse med, at ministeren har erklæret sig parat til at åbne op for et alternativ.

Vi er også tilfredse med, at der ikke absolut under alle omstændigheder skal være energiattest, men at det ved et ændringsforslag gøres muligt, at man finder frem til andre regler, hvorefter det ikke er nødvendigt med en energiattest i alle tilfælde. På den anden side er det ikke til rigtig at få at vide, hvad det er for regler, og derfor vil vi undlade at stemme vedrørende det ændringsforslag. Selv om det kan være et fremskridt, er vi ikke helt sikre. Vi er jo heller ikke helt sikre på, at det er den boligminister, der er

her nu, som sidder og administrerer reglerne til den tid.

Til allersidst vil jeg sige, at udvalgsarbejdet er jo gået meget stærkt. Hvis der er nogen, der ud over boligudvalgets medlemmer har interesse i at læse svarene på spørgsmålene, vil man konstatere, at i en lang række tilfælde, hvor der bliver spurgt om klare, praktiske problemer i forbindelse med denne lovgivning, får man et svar på melodien »ved ikke, det går måske nok«. På den baggrund mener vi faktisk i venstre, at det er forkert, at man gennemfører lovgivningen så hurtigt med så mange besvarelser på spørgsmål, der lyder: »ved ikke«. Havde vi i stedet for givet os ordentlig tid, kunne vi have nået frem til, måske i fællesskab, at midlerne – og det er mange penge, der her er tale om – blev prioriteret bedre til erhvervslivet generelt, og der havde også været tid til at undersøge alle disse problemer til bunds.

Keld Andersen (KF):

Allerede ved førstebehandlingen af dette lovforslag gav jeg på den konservative folketingsgruppes vegne udtryk for, at vi naturligvis var tilhængere af, at man sparer mest muligt på energien overalt, hvor det er muligt. Det er fortsat vort synspunkt.

Jeg gav også udtryk for, at vi gerne i den konservative folketingsgruppe gik ind i et sagligt og grundigt udvalgsarbejde om dette lovforslag. Jeg skal derfor dybt beklage, at det ikke har været muligt at få dette saglige og virkelig dybtgående udvalgsarbejde af et så omfattende lovforslag som dette.

Jeg vil vove at påstå, at regeringen med dette lovforslag sætter noget i retning af danmarkshistorisk rekord i lovjaskeri ved på mindre end syv arbejdsdage at trumfe et så omfattende lovforslag igennem tinget, uden at man tilstrækkeligt har gjort sig klart, hvilke konsekvenser det vil få, og uden at det inden udvalgsarbejdets afslutning har været muligt at foretage tilstrækkelig tilbundsgående analyser af, om man på anden måde – og på en for samfundskøkonomien og privatøkonomien i øvrigt bedre måde – kunne have investeret disse 7,5–8 mia kr., som man investerer her. Men vi forstod allerede ved udvalgsarbejdets begyndelse, at der ikke var noget at gøre. Toget var kørt, forligspartierne var på plads, og man havde intet at tale med os andre om.